

There are no translations available.

Таужнянський С.С.

поет-аматор

м. Київ, Україна

[Біографія](#)

Матеріал надано в авторській редакції

Нехай пам`ять скресне й не загасне

□ □ □ □ □ □ □ □ □ □ (пісня)

Де жито скошено, по стерні гострій,
Біжить дівчисько, як по траві,
А на голівоньці, грайливі коси,
Волошки вплетено, - степів дари.

Минули весни, не стало літа,
Настала осінь, вже й зима,
Пастушки-сестроньки, - поля квіти,
Любові повінь. - Де ви? - Нема...

Але усіх, скільки нас було,
Хто лишень в пам'яті майне,
Я люблю вас, якщо й забули,
Якщо й не любите мене.

Приспів:

Де ж ви дівчатовька, ніженьки босії,
Стебельця ніжні, юнацькі сни?
Лиш в серці згадка... Збілили коси,
Не стало пісні, нема весни...

Хлопчаків люблю, як рідних братів,
Мої відспівані пісні.
В очах стоять старенькі хати,
Юнацький гурт в нічній імлі.

А з гурту лине рідна пісня,
Казкові юні голоси,
Дівчата, хлопці, хтось присвисне –
Селом луна летить в п'їтьмі.

Місячні нічки, світанки зоряні,
Верби гілля хилуть до води,
Ніжні ніжки холодними росами
Стежку проклали в гаю по траві.

Приспів

Пробачте мені, голубки сивії,
Мо чим образив кого в житті?
До болю каюсь, добрі й милі,
Закарбувалися ви мені.

Проходять дні, роки минають,
Життя дає нові ростки,
Пожовклий лист до ніг лягає,
Діти ростуть, - та вже не ми...

Минули весни, розтали літа,
Здощила осінь, сніжить зима...
Пастушки ріднії, - спів солов'їний,
Любові цвіт - вас вже нема...

Приспів

Переведення в електронний вигляд: Бутенко О.П.

На нашому сайті Ви можете ознайомитися з іншими творами автора:

- [Дітям](#)
- [Поезія та проза](#)

..... [У разі використання матеріалів цього сайту активне посилання на сайт обов'язкове](#)